

OPERA INTITOLATA CONTINA.

INTABOLATVRA DI LAVTO DI FANTASIE, MOTETTI,
CANZONI, DISCORDATE A VARIИ MODI, FANTASIE PER SONAR
*uno solo con uno Lauto, & farsi tenore & soprano: Madrigali per sonar a dui Lauti: Fantasie per
sonar a dui Lauti: Fantasie per sonar sopra la Chitara da sette corde.*

COMPOSTA PER IL REVERENDO M. PRE MELCHIORO
de Barberis Padoano, Musico, & sonator di Lauto eccellentissimo.

LIBRO

DECIMO.

Venetijs apud Hieronymum Scotum
M. D. XLIX.

IMPERATORIAE MAIESTATIS COMITI FIDELISSIMO
AC CANONICO PATAVINO RELIGIOSISSIMO HERCVLI A SANCTO

Bonifacio patrono suo obseruandis. Melchior Barberius Sacerdos Patavinus,

& humillimus seruus

S.

P.

D.

OREM, nec meo quidem iudicio aspernandum, Hercules Patavinorū Canonorum lumen, & splendor illustrissimae, olim fuisse, neminem praetereat ar bitror, ut Parthorum Regem salutaturi, cum non nisi aliquo cum munere, accedebant. Quo fiebat ut unus Aprum, alter Ceruum, hic Accipitrem, ille Falconem, alius Fætheram, alius Leonem, alius Vrsum, alius aliam rem, aut animal aliud, ei pronus offerebat. Quae omnia si depulsis animo nubibus exacte munera considerabimus, illorum alia aduentem tantum, cui inferuire, ut nihil est turpius, ita interdum nihil est perniciosius, facere: alia interdum in dominos adeo seuire, ut offense aliquid pro alimentis eis rependant, & ad mortem usque illos insectentur: liquido dispicimus. Quod cum ipse facile comprehendam, cupiens ea quae cum deo ueneratione te ueluti meum Regem, imò Numen salutare Laudatissimum illum morem imitari haud mihi turpe duxi. At antiquissima tuae inclitae domus pro sapia, ipsius clarissimis stigmatibus, ac rarissimo natalium tuorum splendore optime consideratis. circa quae si uellem euagari, profecto non epistolam, sed Iliadem componere mihi necesse foret. deinde ijs potius nubes effundere, quàm laudis aliquid addere uiderer. Quandoquidem quis is est: cui ea satis superque iam non innotuerint: aut ad cuius aures, Indos licet, Arabes, Garamantes, aut penitus toto diuisos orbe Britannos inter agat, clarissima familia à Sæculo Bonifacio non peruenerit: profecto nemo profusus. Ab ijs igitur super sedendum esse nec nimis in animum induxi meum. Si in his enim diutius immorarer, quid aliud quæso esset quàm frustra loqui: aut (quod aiunt) actum agere, & insulsis nugis tempus conterere? Rabidos Vrsos, Tigres Hircanas, Leones indomitos, aut his similia monstra tibi tradere nequaquam mihi proposui, unde postmodum aliquid dispendij, aut noxae prouenturum esse suspicari possum, uidearque: Medea Creontis filiae exitiale munus exhibuisse. Sed rem non cicurem modo, sed rigidas quasque, feras cicurantem & delinientem, duramque, saxa facile permulcentem, Quod Thracicus cantor, & Fudicen nobilissimus Orpheus, Thebane conditor arcis argutissimus Amphion: & Arion musicus cantatissimus facillime attestantur, tibi donare, tuoque celeberrimo nomini & inclitae celsitudini dedicare constitui. Vnde honestissimam uoluptatem, & celestem quandam dulcedinem, quae tuam mentem sacerdotilibus curis non raro delassatam interdum permulceat: tranquillet serenitatemque restituat, idest quascumque musicae artis meas elucubratiunculas, quas sub tua Aegide si modo tu quae tua est humanitas, & in uirtutis assecras benignissima

animi propensio) circumferri discipulo: non dedignaris sub qua non uereor me a liuidulis detractoribus, quorum plena sunt omnia, tu-
 tissime exiturum. Is enim es qui & si Ephesiam adhuc ferè non excessisti, in te tamen clara signa summæ uirtutis apparent, & exi-
 mium ingenij lumen elucescit. Quo fit ut in te omnes ingentes laudis acruos extruant, & in te uno omnium disciplinarum gloriam
 conferant, adeo ut nummodo te à tuis nobilissimis maioribus non degenerasse: uerum etiam illorum gloriam tuis multijugis uirtutibus
 adæquasse, auxisse, & propemodum superasse contendant. Sed hæc tecum dum loquor familiæ columen tuæ, sacerdotij honos im-
 mortalis, & patriæ perenne decus, dubitans ne quid in me Gnatonis esse (quod quidem à me absit) suspiceris his meis colophonem ad-
 dere non absurdum putauit, si prius tomen te rogauero, ut hæc mea, eo libenti animo, quo tuæ dignitati offeruntur suscipere ne recuses,
 & si præterquam quod tua celsitudo exposceret, atq; mereret paruum munus est, Leuidentæ & crasso filo contextum, uoluntatem
 meam ingentem uelis optime consulere: quod si te fecisse comperiam, ut me comperturum esse non dubito, ad maiora conficienda num-
 modo meum, sed etiam aliorum animam, qui uirtutum candidati ob Zoilorum rabidos morsus exire limen miseri uehementer perume-
 scunt excitabis atq; compelles. Sume igitur hoc meum munusculum, & me tibi deuinctissimum mancipium in tuo ære accipere quæso
 uelis nobilissime Mecænas, securum præsidium, & dulce decus meum. Vale.

VI. Kal. Ianuarij. M D XLIX.

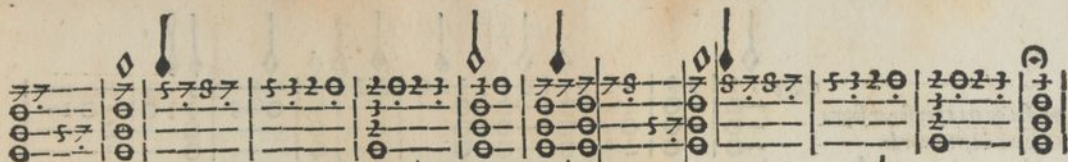

*Fantasia prima per sonar sopra
la Chitara da sette corde,*

Canio.

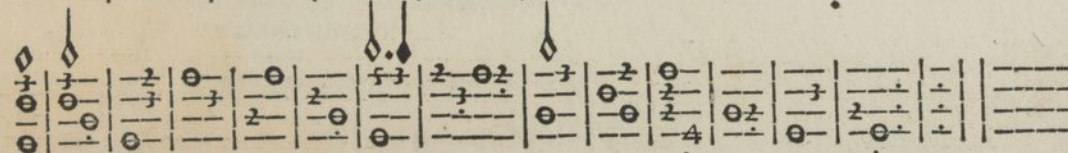
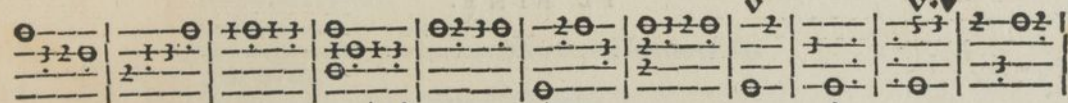
*Fantasia seconda per sonare sopra
la Chitara da sette corde.*

Canio.

Fantasia terza per sonare sopra la
Chitara da sette corde.

Canto.

*Fantasia quarta per sonar sopra
la Chitara da sette corde.*

Canto.

IL FINE.

Recercada due parti.
Deul double deul.
Il est bel e bon.
Queramus cum pastoribus, prima & seconda parte.
Christi corpus aue.
Fantasie numero tre.
La uolunte Canzon.
Fantasia una.
Fantasia discordata.
Canzon due Franzese.
Se mai prouasti donna. Madrigale.
Vna Fantasia composta sopra Se mai prouasti donna.
Madonna qual certezza, Soprano per sonar a dui Lauti.
Tenor di Madonna qual certezza.
Pas de mi bon compagni. Canzone.
Vna Fantasia Soprano per sonar a dui Lauti in ottaua.
Tenor di detta Fantasia.
Vna Fantasia per sonar un Lauto solo.
Due Fantasie per sonar sopra un Lauto solo, & farsi Soprano & Tenor uno solo.
Vna Fantasia discordata a altro modo della prima.
Vna Fantasia in tre parti.
Vna Canzone.
Fantasia 4. per sonar sopra la Chitara da corde. 7.